

можливостей формування кризових ситуацій. Механізм антикризового управління доцільно застосовувати не лише для подолання уже існуючих криз, але і враховувати при плануванні стратегії соціально-економічного розвитку громади, її потенційних можливостей для територіального розширення і нових проектних перспектив.

Використані джерела

1. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 № 280/97 URL:http://zakon.rada.gov.ua/pro_mistseve_samovryaduvannya_v_ukraini.htm
2. Модернізація суспільного сектору економіки в умовах глобальних змін: Монографія / за ред. А. Ф. Мельник. Тернопіль: ТНЕУ; Економ. думка, 2009. 528 с.
3. Про затвердження Методики формування спроможних територіальних громад: Постанова Кабінету Міністрів України від 8.04.2015 № 214. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/214-2015-p>
4. Рамазанов С. К., Степаненко О. П., Тимашова Л. А. Методи антикризового управління. Монографія. Луганськ: Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2004. 192 с.
5. Ярова І. Особливості антикризового управління в публічному секторі. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2013. Вип. 1 (16). С. 138-145.

Володимир МАЗУР

здобувач освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я» ТНЕУ
Науковий керівник – к. е. н., доцент кафедри менеджменту
публічного управління та персоналу ТНЕУ Ірина СМАЧИЛО

Зіновій ЯСЕНИК

здобувач освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я» ТНЕУ
Науковий керівник – д. е. н., професор кафедри менеджменту
публічного управління та персоналу ТНЕУ Петро МИКИТЮК

ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ НАДАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ У ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Забезпечення сталого соціально-економічного розвитку України та інтеграція її до Європейського Співтовариства неможливі без якісного вдосконалення людського капіталу, основою якого є здоров'я людини. Відсутність належного фінансування в країні сфери охорони здоров'я, надійного механізму впливу на якість медичних послуг та управління цим процесом дає підстави стверджувати про необхідність переходу від чинної бюджетної системи охорони здоров'я до змішаної системи фінансування, яка включатиме медичне страхування.

Важливим для управління сферою надання медичних послуг є збалансований розрахунок її потреб у фінансових ресурсах; визначення

очікуваних доходів; створення механізму ефективного функціонування, як кожного елементу, так і всієї системи надання якісних медичних послуг в цілому. Вивчення проблеми формування системи якісних медичних послуг потребує комплексного дослідження, як у фінансовій, так і регуляторній площинах, причому центральне місце дослідження зазначеної проблематики займає державне регулювання системи якісних медичних послуг та їх нормативно-правове забезпечення. Дослідження економічних питань управління якістю вимагає проведення класифікації та здійснення обрахунку витрат на якість медичних послуг, що дозволить довести зв'язок між якістю згаданих послуг та отриманими фінансовими результатами.

Під впливом попиту починає чітко проявлятися об'єктивна залежність між рівнем медичних послуг у відношенні до цих послуг в економічних категоріях (ціні, коштах тощо). В економічно розвинених країнах існує пряма залежність ціни від рівня наданої медичної послуги. Іншими словами, з підвищенням рівня послуг підвищується їх ціна, тобто рівень якості послуги перетворюється на самостійний товар. Варто зауважити, що тут йдеться не про будь-який рівень, лише оптимальний рівень медичних послуг може бути запропонований споживачеві як товар. В умовах конкуренції логічно, що рівень послуг повинен стати стратегічною метою для кожного лікувального закладу. При цьому головне завдання полягає у максимізації прибутків та зниженні витрат шляхом управління системою надання послуг в медичних установах. Оптимізація структури кількісно-якісного складу асортименту послуг є досить складним процесом. Це пов'язано з необхідністю об'єктивного дослідження внутрішньої кількісно-якісної структури послуг з урахуванням залежностей та взаємин на різних щаблях. Медичні послуги надаються в окремих відділах лікувальних закладів стаціонарної та (або) амбулаторної вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги, які функціонують відповідно до свого фахового спрямування (хірургія, ортопедія, неврологія тощо), використовуючи при цьому певні засоби. Економічні питання щодо рівня послуг мають виникати не лише в окремих відділеннях медичного закладу, а й у всіх об'єктах управління (аптека, пральня, їдальня тощо).

Виникнення економічних проблем рівня послуг пов'язано не лише з підвищенням прибутків за рахунок надання послуг вищого рівня, що виражається через категорію ціни. Більш вагомим аргументом у цьому питанні є такі категорії, як вартість і видатки. Таким чином, кожна окремо взята послуга містить сумарні питомі кошти та витрати в функції проектного рівня, наявного рівня чи рівня певного типу послуг. Загалом, вирішальна роль рівня послуг, як економічної категорії полягає в тому, що згадані процеси безпосередньо проявляються, як критерії прийняття рішень та оптимізації в управлінні рівнем та системою надання медичних послуг. Управління системою виражається через процеси прийняття рішень шляхом планування, програмування, проектування, контролю та

вдосконалення рівня послуг. В процесі управління системою вагоме значення відіграють економічні категорії, які виникають із того факту, що вони виконують роль оптимізації і стимулювання при прийнятті рішень. Загалом, кожне прийняття рішень стосовно рівня наданих послуг повинно бути проаналізовано з огляду на економічні критерії, оскільки, як відомо, в умовах товарно-грошових відносин в економічних категоріях виражаються головні цілі підприємництва, відтак управління системою стимулює їх досягнення. Лікувальні заклади можуть вести облік видатків за центрами їх виникнення (як один із можливих варіантів). Одна з переваг, що впливає з досліджень рівня наданих послуг, полягає у можливості досягнення збільшення інвестицій та раціонального розподілу наявних в медичному закладі обмежених ресурсів. Чим вищий рівень наданих медичних послуг, тим вищі відповідно витрати для його забезпечення. Важливим елементом представленої схеми є визначення критичної точки їх рівня, тобто необхідно розрахувати точку, в якій прийнятний рівень послуг буде наданий при найменшому обсягу витрат. Для визначення запропонованого стану необхідно проаналізувати рівень медичних послуг, згодом дослідити витрати, що йдуть на його забезпечення.

Використані джерела

1. Брич В.Я., Ліштаба Л.В., Микитюк П.П. Компетентність менеджерів в системі охорони здоров'я : моногр. Тернопіль : ТНЕУ, 2018. 192 с.

Ярослав МАЗУРЧАК

здобувач освітньо-професійної програми
«Управління персоналом» ТНЕУ

Науковий керівник – к. г. н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ТНЕУ Ірина ІЛІЯШ

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПСИХОЛОГІЧНИХ ВИМОГ ДО HR-МЕНЕДЖЕРА

Зважаючи на той факт, що ринок праці швидко змінюється і рухається у майбутнє на шлях автоматизації та штучного інтелекту, все більше уваги набувають уміння керівного персоналу на підприємствах. Сучасні реалії вимагають нових прогресивних умінь від HR-менеджерів.

Кожна країна під час довготривалого розвитку своєї економіки по-різному розробляла основні потреби до керівного складу організації. Це помітно у вимогах до умінь та психологічних навичок сучасних ейчарів та рекрутерів.

Незважаючи на локацію для багатьох країн основні психологічні вимоги до HR-менеджера є ідентичними. У сучасному світі високої популярності набувають навички роботи з людьми (soft skills) [3]. Ці уміння є основними для роботи сучасних HR-менеджерів. Основні: